

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

With the help of Heaven, it was stated on the first day of Shavuos:	בס"ד, נאמר א' דשבועות.
Behold, it is written: "For My thoughts are not your thoughts" (Yeshayahu 55:8).	הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם.
And it is explained elsewhere that this verse is not to be understood in its simple meaning,	ומבואר במ"א שאינו מוכן לפי פשוטו,
for it is an obvious matter that there is no comparison between our thoughts—which are clothed in a body—and the thought of the Holy One, blessed be He, who has no form of a body and is not corporeal, Heaven forbid.	פי מלתא דפשיטא היא שאין ערוף מחשבותינו המלוכשות בגוף לגבי מחשבתו של הקב"ה שאין לו דמות הגוף ואינו גוף ה"ו.
And the idea is as follows: behold, in man, a "thought"—that is, a mental contemplation—does not accomplish anything [by itself].	והענין הוא פי הנה באדם הרהור דהיינו מחשבה לא עצמית מידי,
For thought is called a "river," as is known from the explanation of the verse (Bereishis 2:10), "And a river flowed from Eden."	פי הנה המחשבה נקראת נהר כנודע בפירוש ונהר יוצא מעדן,
This means that just like a river flows constantly from its source, never resting or stopping,	והיינו דכמו שהנהר שנובע מן מקורו והולך בתמידות, לא ינוח ולא יעמוד,
so too, thought flows constantly from its source, which is the intellect, and it never rests—not even for a moment—for man's thoughts always roam toward something.	כן המחשבה היא נובעת בתמידות ממקורה מהשכל ולא תנוח אפלו רגע, שתמיד תשוטט מחשבת האדם באיזה דבר.
And nevertheless, it does not accomplish any actual, tangible action, and it does not leave any impression at all—unlike speech or action.	ואף על פי כן לא תפעיל שום פעולה מורגשת ולא תעשה רושם כלל, ולא כמו הדבור והמעשה,
For example, when a person imagines in his thoughts to bring into existence or to perform some entity, his thought will not accomplish this.	כמו עד"מ כאשר ידמה אדם במחשבתו להיות ולעשות, איזו מציאות שתהיה, הנה מחשבתו לא תפעיל,
Even if he imagines and intellectually forms the image of the reality he wishes to bring into being, nevertheless, it will amount to nothing until it is carried out by action or spoken to others.	ואף אם ידמה ויצויר בשכלו צורת המציאות אשר בראונו להיות, עפזאת ויהיה כלא היה עד שיפעל ויצא לפעל על ידי כח המעשה דוקא או על ידי הדבור שמצוה לאחרים לעשות.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>It turns out, then, that thought has no power to effect or to do like speech and action, which are the main methods of effecting real outcomes.</p>	<p>ונמצא המחשבה אין לה כח לפעול ולעשות כמו הדבור והמעשה שעיקר הפעולה אינה אלא על ידי המעשה דוקא או הדבור.</p>
<p>(And this is the meaning of the statement: "A thought accomplishes nothing"—for thought is considered "nothingness" compared to speech and action, which are "existence" and the main instruments of effect).</p>	<p>ונהו דההור לא עביד מידי שהמחשבה היא בחינת (אין לגבי הדבור והמעשה שהם היש והעיקר בדלקמן).</p>
<p>But it is not so Above. In His thought, specifically, is the power to effect; it is the very existence.</p>	<p>ואין פן למעלה במחשבתו יתברך שהמחשבה דוקא (היא תפעיל) והיא היש.</p>
<p>For when it arose in His thought and will to bring into being and to emanate the world of Atzilus, then it was indeed emanated and brought into being through that very thought.</p>	<p>כי כאשר עלה במחשבתו ורצונו להוות ולהאציל האצילות, הנה אז נאצל ונתהוה ממש על ידי מחשבה זו, כו</p>
<p>As explained in Pardes, Sha'ar HaTzachtzachos, Chapter 3.</p>	<p>וכמו שכתוב כל זה בפרד"ס שער הצחצחות פ"ג.</p>
<p>And on the contrary—it is the reverse: the bringing into being of existence through thought is of far higher quality and level than the existence that comes about through speech.</p>	<p>ואדרבה שם נהפך הוא שהתהוות המציאות שעל ידי מחשבה היא הרבה גבוה במעלה ומדרגה מהמציאות שנתהוה על ידי הדבור.</p>
<p>For it is known regarding the concept of "He foresees and beholds until the end of all generations in one thought," that there it is beyond the category of time,</p>	<p>שקרי ידוע מענין צופה ומביט עד סוף כל הדורות, במחשבה אחת, ששם הוא למעלה מבחינת וגדר זמן.</p>
<p>as it is written in the Zohar that in one thought all the worlds—Atzilus, Beriah, Yetzirah, Asiyah—were created, and also the resurrection of the dead and the seventh millennium and all the ascents—everything was measured in that thought from which they came into being.</p>	<p>וכמו שכתוב בזהר שבמחשבה אחת נבראו כל העולמות אצילות בריא"ה יציר"ה עשיה, וגם תחיית המתים ואלף השביעי וכל העליות הכל נמדד במחשבה זו, שממנה נתהוו.</p>
<p>But when the flow reaches the level of speech, then the light becomes progressively constricted, diminished layer after layer, and enters the realm of division,</p>	<p>אבל כשכא השפע בבחינת הדבור הוא שנתצמצם האור, בבחינת מעוט אחר מעוט ובבחינת התחלקות.</p>
<p>until there is generated and brought into being the category of time—years, months, days, etc.—as is written in Tanya, Part II, Chapter 7.</p>	<p>עד ששם נעשה ונתהוה בחינת זמן להיות שנים וחדשים, וימים כו, וכמו שכתוב בתניא חלק ב' פרק ז</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

For the creation of time is only from the level of Malchus, which is the supernal speech.	שהתהוות הזמן היא רק מבחינת מלכות שהיא דבור העליון,
But in the level of the Middos (emotive attributes) of Atzilus—which are above speech—it is written (Tehillim 90:4): "For a thousand years in Your eyes are but as yesterday,"	אבל בבחינת המדות דאצילות שלמעלה מהדבור כתוב, פי אלף שנה בעיניך כיום אתמול,
meaning that a thousand years are encompassed in one single day,	שכולל אלף שנה ביום אחד,
to the point that in the Supernal Thought, it is also beyond that level of time,	עד שבמחשבה עילאה הוא למעלה מהזמן הנ"ל גם כן,
for in one gaze and thought He foresees and beholds until the end of all generations.	שגרי צופה ומביט עד סוף כל הדורות במחשבה, וסקירה אחת.
(And see there about this in Parshas Bereishis, in the maamar that begins "Tze'edah uRe'edah.")	[וישמ עין מזה בפרשת בראשית בד"ה צאנה וראנה],
It is thus understood from this that Above, the essential bringing-into-being is specifically from the level of thought.	נמצא מובן מזה שלמעלה עיקר התהוות היא מבחינת המחשבה דוקא,
To the point that any entity, once it arises in His thought and comes into being through that thought, contains far greater vitality and light than its essential form and being when it is drawn downward afterward through speech to come into being in Beriah, Yetzirah, and Asiyah.	עד שגם כל מציאות כשעלה במחשבה ונתנה שם על ידי זה הנה יש בו חיות ואור יתר הרבה מכמו שהוא מהותו ומציאותו כשנמשך אחר כך למטה על ידי דבור, כו' להתהוות בכריאה יצירה ועשייה,
For that which is drawn and brought into being through speech has descended and extended into the realm of actual time—whereas that which remains in the level of thought is above that.	שגרי מה שנמשך ונתנה על ידי דבור ירד ונמשך תחת הזמן ממש משאין כן מה שהוא מבחינת מחשבה הוא 'למעלה מזה כו'.
And this is [the meaning of] "For My thoughts are not your thoughts" (Yeshayahu 55:8):	וזהו פי לא מחשבותי מחשבותיכם
that in a physical person, his thought appears to be considered as nothing, since no actual existence results from it due to its subtlety.	שבאדם גשמי נראה מחשבתו נחשבת לאין שלא יומשך, ממנה שום התהוות מפני דקותה,
And that which proceeds and thickens into the level of speech and action is considered more as "something,"	ומה שהולך ומתעבה לבחינת הדבור ומעשה נחשב יותר ליש

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

for from those can come about actual existence.	שמהם יומשה התהוות דבר.
But the quality of the Holy One, blessed be He, is not so.	אבל מדת הקב"ה אינו כן
For He, may He be blessed, is Sovev Kol Alman (transcending all worlds); He alone is the true Being (יש), and there is nothing beside Him.	שהוא יתברך הסובב כל עלמין הוא היש ואין בלתו,
And that which goes and extends further into the higher and lower worlds is considered more as nothing—	ומה שהולך ומתפשט יותר בעולמות עליונים ותחתונים הוא נחשב יותר לאין,
for all is nullified before Him, and "all before Him is as nothing" (Daniel 4:32).	כי הכל בטל נגדו וכלא קמיה כלא תשיב,
Therefore, likewise in regard to His thought and speech, which are radiations and extensions of His godliness, may He be blessed—	לכך כמכ"נ בענין מחשבתו ודבורו שלו יתברך שהם הארות והתפשטות אלקותו יתברך,
the thought is the aspect of somethingness (yesh),	הנה המחשבה היא בחינת יש,
and regarding it, it is said (Mishlei 8:21): "to bequeath substance to My lovers (להנחיל אהבי יש)."	ועליה נאמר להנחיל אהבי יש,
And from it is the primary source of existence—	וממנה עיקר ההתהוות,
to the extent that speech is considered to be on the level of nothingness and is insignificant relative to that thought.	עד שהדבור נחשב לבחינת אין וכלא תשיב לגבי מחשבה זו כו
And see what is explained elsewhere in the maamar beginning "And there was a voice above the firmament" [Yechezkel 1:25].	וענין מה שכתוב מזה במ"א בד"ה ויהי קול מעל לרקיע
[And see also elsewhere regarding what is written:] "Whatever Hashem desires, He does" (Tehillim 135:6), and "By the word of Hashem the heavens were made" (Tehillim 33:6).	וענין עוד במ"א בענין מה שכתוב [כל אשר חפץ ה' עשה, וכת' בדבר ה' שמים נעשו]
And there it is also explained that the primary source of existence is from the level of Hashem's desire and supernal will, which is the level of thought as mentioned above.	ושם נתבאר גם כן דעיקר ההתהוות הוא מבחינת חפץ ה' ורצונו העליון, והוא בחינת מחשבה הנ"ל
[This is discussed in the explanation on the verse:] "They shall bring the royal garment" in the maamar beginning "To understand the difference..."	כביאור על פסוק יביאו לבוש מלכות בד"ה להבין ההפרש כו
And behold, Israel arose in the aforementioned Thought, and this is what is called the Primordial Thought (Machshavah Kadumah),	והנה ישראל עלו במחשבה הנ"ל והוא הנקרא מחשבה הקדומה,

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

as our Sages said in Bereishis Rabbah (ch. 1): "The thought of Israel preceded everything."	וּכְמַאֲרִ"ז ל בְּבְרֵאשִׁית רַבָּה פ"א מִחֲשַׁבְתּוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל קִדְמָה לְכוּלָן.
And the idea is: that the ultimate purpose of creation, of the Torah, and of the commandments is to make for Him, blessed be He, a dwelling place in the lowest realms—	וְהַעֲנִין כִּי תְּכַלִּית הַבְּרִיאָה וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הוּא לְהִיּוֹת לוֹ יִתְבַּרַךְ דִּירָה בַּתְּהוֹמוֹת,
that is, that there should be a revelation of the Infinite Light of the Blessed One specifically below—	דְּהֵיבֵנו שְׂיִהְיֶה גִילוי אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא לְמַטָּה דְּוָקָא,
not for the sake of the revelation in Atzilus (Emanation), for in Atzilus in any case "He and His vessels are one"—a level of nullification...	וְלֹא בְּשִׁבִיל הַגִּילוי בְּאַצִּילוֹת כִּי הָרִי בְּאַצִּילוֹת בְּלֵא"ה', 'אִיהוּ וְגִרְמוֹהִי חֵד בְּחִינַת בְּטוּל כּוֹ
However, in Beriah, Yetzirah, and Asiyah, which are a state of <i>yesh</i> (somethingness) and separate entities—	אֲבָל בְּבְרִיאָה יְצִירָה וְעֲשִׂיָּה שָׁהֵם יֵשׁ וְדָבָר נִפְרָד,
through Torah and mitzvos, they also become a dwelling and resting place for the Infinite Light, just like in Atzilus—	וְעַל יְדֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת מִמַּשׁ מְמַשִּׁיכִים בָּהֶם גַּם בֶּן בְּחִינַת דִּירָה וְהַשְׂרָאָת אֹר אֵין סוּף כְּמוֹ בְּאַצִּילוֹת,
this is the ultimate purpose of creation.	זֶהוּ תְּכַלִּית הַבְּרִיאָה.
[As in the idea of "Elokim has made laughter for me" (Bereishis 21:6), and see what is written in the maamar "Sixty are the queens" regarding "Or Zarua,"	וְכַעֲנִין צָחֵק עֲשָׂה לִי אֱלֹהִים כּוֹ', וְעִין מֵה שְׁכָתוּב בְּד"ה] 'שֵׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת בְּעֵנִין אֹר זְרוּע כּוֹ
and see also the explanation on the verse "As the new heavens" (Yeshayahu 66:22) and in the maamar "He has not seen iniquity in Yaakov".]	וְעִין מֵה שְׁכָתוּב בְּבִיאֹר עַל פְּסוּק כִּי כְּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם [הַתְּדָשִׁים, וּבְד"ה לֹא הִבִּיט אֵין בְּיַעֲקֹב.
And how is this accomplished through Torah and mitzvos?	וְאִיךָ נַעֲשֶׂה זֶה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת?
The idea is that the 248 positive commandments correspond to the 248 limbs of the King—	הַעֲנִין כִּי רַמ"ח מִצְוֹת עֲשָׂה הֵם רַמ"ח אֲבָרִים דְּמִלְכָא,
meaning: "limbs" are like in the human analogy—through a limb flows and is revealed light and vitality from the soul, such as the power of vision through the eye, etc.	פְּרוּשׁ אֲבָרִים הֵינּוּ כְּמוֹ עַל דְּרוּךְ מְשַׁל עַל יְדֵי הָאָבָר 'נְמִשָּׁד וּמִתְגַּלָּה אֹר וְחַיּוֹת מִהַנְּפֶשׁ כַּח הָרְאִיָּה בְּעִין כּוֹ
So too above—through the ten sefirot of Atzilus, the Infinite Light is actually drawn and revealed.	כִּד לְמַעְלָה עַל יְדֵי עֲשָׂר סְפִירוֹת דְּאַצִּילוֹת נְמִשָּׁד, וּמִתְגַּלָּה אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא מִמַּשׁ

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

And this is the concept of "He and His life-forces and His limbs are one"—	וזהו ענין איהו וחייהו וגרמוהי חד,
therefore they are called the 248 limbs of the King, and these are also the commandments.	ולכן הם הנקראים רמ"ח אברים דמלכא והוה הו גמ בן המצות,
For tefillin draw the Infinite Light into Chabad (wisdom, understanding, knowledge),	פי תפלין הם המשכת אור אין סוף בחכמה בינה ודעת כו',
tzedakah and acts of kindness draw into the quality of Chesed, etc.	'צדקה וגמילות חסדים בחינת חסד כו
And the count of 248 limbs and 248 positive commandments is because Ze'er Anpin has ten sefirot—	והשבון רמ"ח אברים ורמ"ח מצות עשה הוא לפי שזעיר אנפין הוא בעל עשר ספירות,
as explained elsewhere in the maamar “Alfei Shenan” on Parshas Yisro,	כמו שכתוב במ"א ב"ה אלפי שנאן בפרשת יתרו],
and in the Zohar (Noach, 65a) and in Eitz Chayim, Sha'ar Adam Kadmon, Chapter 2:]	וענין בזהר נח דף ס"ה א', ובעץ חיים שער אדם קדמון [פרק ב
namely: Chabad, Chagat, Neh'i—and each includes nine,	חכמה בינה דעת, חסד גבורה תפארת, נצח הוד וסוד—וכל אחת כלולה מתשע
thus nine times nine equals eighty-one,	הרי תשע פעמים תשע עולה פ"א
and each quality has three vessels: head, torso, and end (reish, toch, sof), making 243,	וכל בחינה יש בה שלשה כלים ראש תוף סוף—הרי רמ"ג,
and the five chassadim (expanding kindnesses) bring it to 248.	והחמשה חסדים המגדילים—הרי רמ"ח
And behold, the concept of Matan Torah (giving of the Torah) is that the upper mitzvos—	והנה ענין מתן תורה שהוא התלבשות המצות העליונות—
the 248 limbs of the King (i.e., the Divine structure of Ze'er Anpin),	רמ"ח אברים דמלכא
that the Holy One, blessed be He, lays tefillin, etc.,	מה שהקב"ה מניח תפלין כו
become en clothed in the physical mitzvos: tefillin of parchment and ink, tzitzis of wool, and so on with sukkah, lulav, and the rest of the mitzvos.	נעשים במצות גשמיות—תפלין בקלף ודיו, וציצית בצמר, וכו' סכה ולולב כו' ושאר כל המצות
That is: through fulfilling the mitzvah in physical form, one draws down the Infinite Light,	היינו שעל ידי קיום המצוה בגשמיות ממשיכים אור אין סוף ברוך הוא

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

which is revealed in the 248 limbs of the King, to be revealed down below in action.	המתגלה ברמ"ח אברים דמלכא שיתגלה למטה ממשי בעשיה,
That is: through tefillin one draws down the quality of wisdom, through tzedakah the quality of chesed, etc.—	היינו על ידי תפלין ממשיכים בחינת חכמה, ועל ידי 'צדקה בחינת חסד כו',
to the point that the hand of the person giving tzedakah becomes a vessel for the revelation of His godliness—	עד שתהיה יד האדם הנותן צדקה בחינת כלי לגילוי אלקותו יתברך,
just as Chesed (right arm) in Atzilus is a vessel for the Infinite Light, of which "He and His limbs are one."	כמו שחסד דרועא ימינא שבאצילות הוא כלי לגילוי אור אין סוף—דאיהו וגרמוהי חד
So too will this revelation exist literally in Beriah-Yetzirah-Asiyah.	כך יהיה גילוי זה ממשי בבריאה יצירה עשיה.
And this is the idea of a "dwelling in the lowest realms" that is made through fulfillment of Torah and mitzvos,	וזהו ענין דירה בפתחתונים שנעשית על ידי קיום התורה והמצוות,
which are the 248 limbs of the King, which is Ze'er Anpin of Atzilus—	שהן רמ"ח אברים דמלכא הנקרא זעיר אנפין דאצילות—
and through this, the revelation that is in Atzilus is extended even into the world of Asiyah.	שעל ידי זה נמשך הגילוי שבאצילות גם בעשיה ממשי.
(And see further what is written on this concept in the explanation of the verse "Moshe will speak" in Parshas Yisro,	ועין מה שכתוב בביאור ענין זה על פסוק משה ידבר) בפרשת יתרו,
and also on the verse "And it shall be for you as tzitzis" in Parshas Shelach, regarding "And you shall remember all the commandments...").	ועין מה שכתוב על פסוק והיה לכם לציצית בפרשת (ש'לח בענין וזכרתם את כל מצוות כו').
But how is it possible for the world of Atzilus to connect with the physical world of Asiyah, when there is no comparison between them?	אבל איך יהיה התקשרות האצילות עם העשיה הגשמית, והרי אין ערוך זה לזה,
And how can the performance of physical mitzvos draw down revelation from the supernal Atzilus?	ואיך יומשך על ידי המצוות המעשיות גילוי האצילות כו' העליון כו'?
But the explanation is: because Israel arose in the Primordial Thought.	אבל הענין הוא מפני שישראל עלו במחשבה הקדומה.
And because of this, when Israel perform the mitzvos, they draw down and connect the spiritual world of Atzilus with physical Asiyah,	ומפני זה כשישראל עושין המצוות הם ממשיכים ומקשרין האצילות הרוחני בעשיה הגשמיות,

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

because the level of the Primordial Thought (Machshavah Kedumah) is from the level of Sovev Kol Almin of Atzilus,	לפי שבהינתן מחשבה הקדומה היא מבהינתן סובב כל עלמין דאצילות,
and Asiyah and Atzilus are equal in relation to this level,	ועשיה שוין נגד בהינה זו
for it encompasses them all together—it is the level of Adam Kadmon, which is the all-encompassing Kesser (Crown) of the four worlds Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah.	פי היא כוללת כלן יחד שהיא בהינתן אדם קדמון שהיא כתר הקללי דאבי"ע
Therefore, Atzilus and Asiyah are equal in relation to this level.	ולכן אצילות ועשיה שוין לגבי בהינה זו
And see what is written on this in the maamar "Lamenatzeach Al HaSheminis," etc.	'ועיין מה שכתוב מזה בד"ה למנצח על השמינית כו
Therefore, it is possible to bind and unite Atzilus with Asiyah, even though they are vastly distant from one another.	ולכן יכול לקשר ולחבר האצילות עם העשיה אף על פי שהם רחוקים זה מזה בתכלית
This can also be understood with a metaphor from man:	ויובן זה גם כן על דרך משל באדם
behold, we observe the light and vitality of the soul that is encloded in the limbs of the body—	דהנה אנו רואים באור וחיית הנפש המלוכש באברי הגוף—
in each limb is encloded a specific power, such as sight, hearing, smell, taste, and speech.	שבכל אבר מלוכש כח פרטי כמו ראייה שמיעה ריח טעם ודבור
For example, the power of vision is in the eye, and hearing in the ear, etc.	'שכח הראייה מלוכש בעין וכח השמיעה באזן כו
Each one is a distinct level and quality of its own.	כל אחד הוא בהינה ומדרגה בפני עצמו
But the thought—	אכל המחשבה—
all the limbs and powers are bound up with it, from the head to the toenail.	הנה מקושרים ואחוזים בה כל האברים והכחות שבהם מהראש עד צפרן הרגל
For in one's thought, a person feels all that is experienced in his 248 limbs,	שהרי ירגיש במחשבתו כל הנפצל ברמ"ח אברים
and also all the limbs are nullified to the thought, and it rules over them all,	וגם כל האברים בטלים למחשבתו והיא מושלת על כלן
and it rests in all of them and surrounds them.	וגם היא שורה בכלן ומקפת אותם

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

For behold, the moment the thought arises to move the foot, it is immediately moved, without any delay.	שְׁהָרִי מִיָּד כְּשֶׁעוֹלָה בְּמַחְשְׁבָתוֹ לְנַעֲנֵעַ רַגְלוֹ—תוֹכַף וּמִיָּד! 'תַּתְנַעֲנֵעַ הַרְגֵל בְּלִי שׁוּם שְׁהִיָּת זְמַן כּוּ
And this analogy helps us understand the concept above: that in the chaining-down of the worlds of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah—	וְהַנְּמָשֵׁל מִזֶּה לְמַעֲלָה, דְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת אֲצִילוֹת —בְּרִיאָה יְצִירָה וְעִשְׂיָה—
each level is an individual detail in and of itself.	כָּל בְּחִינָה הִיא פָּרֵט בְּפָנֶי עֲצָמוֹ
Therefore, between Atzilus and Beriah there is a barrier (parsa), etc.,	'וְעַל כֵּן בֵּין אֲצִילוֹת לְבְרִיאָה יֵשׁ פָּרְסָא כּוּ
just like the faculty of sight in the eye is distinct from the faculty of walking in the foot.	וְהוּא כְּמִשְׁלַל כַּח הָרְאִיָּה בְּעֵינֵי שֶׁהוּא מְבַדֵּל מִכַּח הַהֲלוּוָה שְׁבַרְגָּל,
And there is also a separation barrier between the respiratory organs and the digestive organs—namely the diaphragm and liver, etc.	וְגַם יֵשׁ פָּרְסָא מִפְּסָקָת בֵּין אַבְרֵי הַנְּשִׁימָה לְאַבְרֵי הַמְּזוֹן, 'דְּהֵינּוּ חֲצַר הַכֶּבֶד כּוּ
But the level of the Primordial Thought encompasses them all together.	אֲבָל בְּחִינַת מַחְשְׁבַה הַקְּדוּמָה הִיא כּוֹלֶלֶת בְּלֵן יַחַד,
Therefore, the “feet” of Adam Kadmon extend even into Asiyah, and the barrier does not separate before it.	וְלָכֵן רַגְלֵי אָדָם קְדָמוֹן נִמְשָׁכִים גַּם בְּעִשְׂיָה, וְאִין הַפָּרְסָא 'חֻצוֹצֶת בְּפָנָיו כּוּ
And therefore, the souls of Israel, who arose in that Thought, have the power to bind and unite Atzilus with Asiyah through Torah and mitzvos—	וְעַל כֵּן נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלוּ בְּמַחְשְׁבָה זוֹ, יֵשׁ לָהֶם הַכֹּחַ לְקַשֵּׁר וְלַחֲבֹר הָאֲצִילוֹת עִם הָעִשְׂיָה עַל יְדֵי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת—
to draw down the aspect of the 248 limbs of the King literally into Asiyah, as mentioned above.	לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת רַמ"ח אַבְרִים דְּמִלְכָא בְּעִשְׂיָה מִמֶּשׁ כְּנ"ל
And therefore it says throughout the Torah: “Speak to the Children of Israel,” “Command the Children of Israel,” etc.	וְלָכֵן נֹאמֵר בְּכָל הַתּוֹרָה דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כּוּ, צוֹ אֶת 'בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כּוּ
[And from this will be understood the root of the idea explained elsewhere in the maamar “Zachor Es Yom HaShabbos L’kadsho,” regarding “Zachor” and “Shamor” being said in one utterance, etc.—see there.]	וּמִזֶּה יוֹבֵן שְׂרֵשׁ עֲנִינֵי הַמְּבוֹאֵר בְּמ"א סְדֵר"ד זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, בְּעֲנִינֵי זְכוֹר וְשָׁמֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד [נֹאמְרוֹ כּוּ ע"ש],
And this is [made possible] through the revelation of the level of Kesser, which is Adam Kadmon, which encompasses even Atzilus and Asiyah together, as above.	וְהֵיכִיא עַל יְדֵי גִילוי בְּחִינַת כֶּתֶר שֶׁהוּא בְּחִינַת אָדָם קְדָמוֹן שְׁכוֹלֵל אֶפְלוֹ אֲצִילוֹת וְעִשְׂיָה יַחַד מִמֶּשׁ כְּנ"ל

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' כי לא מחשבותי מחשבותיכם

And see what is written in the maamar “Tze’edah U’Re’edah” in Parshas Bereishis, on the verse “that which belongs to Shlomo,”	ועין מה שכתוב בך"ה צאנה וראנה שבפרשת בראשית 'בענין אשר לשלמה כו',
and also in the maamar “Shir HaShirim Asher L’Shlomo,” and in “Shechorah Ani” regarding “the curtain of Shlomo.”	גם בך"ה שיר השירים אשר לשלמה, וכך"ה שחורה כו' , בענין פריעת שלמה,
Also, it is explained similarly regarding the splitting of the sea—	— עוד נתבאר פהאי גוונא גבי קריעת ים סוף
that in order for the sea, which is the hidden world (Alma D’Iskasya), to become dry land—the revealed world (Alma D’Isgalya),	שלהיות הפך ים שהוא עלמא דאתכסא ליבשה עלמא , דאתגלי
this required drawing from a level higher than both—where sea and dry land are equal.	הוא על ידי המשכה מבחינה גבוהה משניהם—דיים , ויבשה שוים שם כו
And likewise is the case here.	ועד"ז הוא כאן.
And this is [the meaning of the verse] “and Torah [He placed] there,” in Israel—	— וזהו ותורה שם בישראל
that from them the Torah is drawn,	, שממם נמשכת התורה
for the Torah is the Supernal Wisdom (Chochmah Ilaah) of Atzilus,	, כי התורה היא חכמה עילאה דאצילות
and Chochmah Ilaah is the beginning of the revelation that is in Atzilus—	, וחכמה עילאה היא ראשית הגילוי שבאצילות
the Chochmah–Chesed–Netzach of the right axis, etc.,	, חכמה חסד נצח קו הימין כו
and it is the source of the 248 limbs of Ze’er Anpin, etc.	, והיא מקור רמ"ח אברים דזעיר אנפין כו
And it receives and is drawn from the level of Adam Kadmon (A”K), etc.	, והיא מקבלת ונמשכת מבחינת אדם קדמון כו
And this is [the meaning of the verse] “Bereishis—for the sake of Israel who are called Reishis,”	, וזהו בראשית—בשביל ישראל שנקראו ראשית
meaning the “Reishis” [Beginning] within Israel,	, היינו בחינת ראשית שבאשרא
which is their root in the Primordial Thought,	, שהוא שרשן במחשבה הקדומה
for this level is called Reishis,	, שבחינה זו נקראת ראשית
about which it was said: “The thought of Israel preceded everything.”	, שעליה אמרו מחשבתן של ישראל קדמה לכל

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

In order for this revelation to be within a soul enclosed in a body—	—שְׂפָדֵי לְהִיּוֹת גִּילּוֹי זֶה בְּנֶפֶשׁ הַמְּלוּבָּשֶׁת בְּגוּף
it must come through the Torah.	הוא על ידי התורה.
For behold, in Israel there are two levels:	כי הנה בישראל יש ב' בחינות
the first is their being and root in the Primordial Thought—	הא' מציאותו ושרשו במחשבה הקדומה,
and this is called “Supernal Israel,”	ונקרא ישראל דלעילא,
and it is the aspect of the soul which is above enclothment in the body, but is rather a makif (surrounding level), etc.	והוא חלק הנפש שלמעלה מהתלבשות בגוף, אלא 'בחינת מקיף כו'.
And the second is that which is called the “Lesser Israel,”	ובהב' הוא הנקרא ישראל זוטא,
or Knesses Yisrael—the source of the soul that spreads forth and enclothes within the body.	ובקנסת ישראל, הינו מקור הנפש המתפשטת המתלבשת בגוף.
And this source is the level of Malchus of Atzilus,	ומקור זה הוא בחינת מלכות דאצילות
and it is also called the Lower Mother (Ima Tata'ah), and the Matronita.	ונקראת גם כן אימא תתאה ומטרוניתא.
And behold, the level of Malchus of Atzilus is the end of all levels,	והנה בחינת מלכות דאצילות היא סופא דכל דרגין
and in order that light should be drawn into it from the level of Kesser, which is Adam Kadmon and the Primordial Thought—	וכדי שיומשך בה האור מבחינת כתר שהוא אדם קדמון— מחשבה הקדומה
this must be through Chochmah Ilaah, which is the Torah, etc.	'הוא על ידי חכמה עילאה שהיא התורה כו'.
And regarding this it was said: “Israel are bound with the Torah...”	'ועל זה אמרו: ישראל מתקשראן באורייתא כו'
And this is [the explanation of] “Do not read ‘your children’ (banayich) but ‘your builders’ (bonayich),”	ונהו אל תקרי בניך אלא בוניך,
for the souls of Israel—who are “your children” of the level of Malchus of Atzilus (for the extended portion of the soul that enters the body is from her)—	שנשמות ישראל שהם בניך דבחינת מלכות דאצילות— (שהרי ממנה לוקחה חלק הנפש המתפשטת בגוף
they are also her builders—builders of Malchus of Atzilus,	הם גם כן בוניך דבחינת מלכות דאצילות
and the radiance from her that is enclothed in the body.	והארה שממנה המלובשת בגוף

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

And this is due to their root in the Primordial Thought, through which “and Torah [He placed] there in Israel.”	והינו מצד שרשן במחשבה הקדומה—שעל ידי זה ותורה שם בישראל.
And they are the ones who perform the Torah and draw down revelation into the level of Supernal Chochmah,	והם העושים התורה וממשיכים הגילוי בבחינת חכמה, עילאה,
and from Supernal Chochmah into Malchus of Atzilus, etc.	ומחכמה עילאה במלכות דאצילות כו.
Therefore, the concept of “your builders” applies specifically through Torah study,	ולכן בחינת בונה היא דוקא על ידי עסק התורה,
as it is written: “With wisdom, a house is built” (Mishlei 24:3),	בדכתיב: בחכמה יבנה בית,
which means that in order to draw down from the level of the aforementioned Primordial Thought into Malchus of Atzilus,	והינו שפדי להיות ההמשכה מבחינת מחשבה הקדומה, הנ"ל במלכות דאצילות,
it is specifically through the Torah, which is the level of Chochmah Ilaah, etc.	הוא על ידי התורה דוקא שהיא בחינת חכמה עילאה כו.
[Parenthetical note: “Abba nurses from the mazal (flow)...” and see what is written in the maamar <i>Basi L’Gani</i> .	הגה"ה: אבא יונק ממזלא כו, ועין מה שכתוב בד"ה [באתי לגני].
And behold, like all these matters, it is also explained in the Zohar, Parshas Vayechi, daf 245a–b:	והנה ככל הדברים האלה מבואר גם כן בזוהר פרשת ויחי דף רמ"ה ע"א וע"ב:
“There are three types of souls... one is a supernal soul that cannot be grasped... another soul is female... another soul is the soul of the righteous below.”	תלת נשמתין אנון כו, חד נשמתא עילאה דלא אתפס כו, נשמתא אתרא נוקבא כו, נשמתא אתרא היא נשמתהון דצדיקיא לתתא.
The souls of the righteous come from those supernal souls—	נשמתהון דצדיקיא אתיין מאינון נשמתין עילאין,
from the female soul and from the male soul.	מנשמתא דנוקבא ומנשמתא דדכורא.
And the Zohar explains there: “The firmament”—the supernal soul refers to Ein Sof as it is in Adam Kadmon,	ופירש שם בזוהר: הקגיע—חד נשמתא עילאה הוא אין סוף שבאדם קדמון,
which is en clothed in the ten sefirot of Atzilus, and “He and His limbs are one.”	המתלבש בעשר ספירות דאצילות, ואיהו וגרמוהי חד.
And this soul is called “a soul to the soul.”	"ונשמה זו נקראת "נשמה לנשמה"

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

The other soul is Malchus of Atzilus—	נשמתא אחרא היא מלכות דאצילות,
a soul for [the worlds of] Beriah, Yetzirah, and Asiyah; and the ten sefirot of Biy”a become its body.	נשמה לברייה יצירה עשייה, ועשר ספירות דבי"ע נעשין גוף אליה.
And the souls of the righteous are composed of both souls mentioned above.	ונשמות הצדיקים כלולים משתי נשמות הנזכרות לעיל,
This is as explained earlier: they contain the level of soul-of-soul from Adam Kadmon,	והנינו כנ"ל שיש בהם מבחינת נשמה לנשמה שמא"ק
and this is the level of “mazlayhu” (their mazal) of the souls of Israel.	והוא בחינת מזליהו דנשמות ישראל.
And they also possess the soul from the level of Malchus of Atzilus,	ויש בהם גם כן מנשמתא שמבחינת מלכות דאצילות
which is the soul for Biy”a—this is the soul that becomes en clothed in the body, etc.	'שהיא נשמה לבי"ע—וזהו הנפש המתלבשת בגוף כו
And as it says there in the Zohar: “And from them the body is held,” etc.	ועל דרך מה שכתוב שם בזהר: "ומנייהו אחידא גופא כו",
And as it also says: “And this one was enwrapped...” etc.—	"ומה שכתוב: "והאי אתעטף כו"
from this it is understood that the supernal soul which cannot be grasped becomes united in Malchus of Atzilus—	מוכן שהתחברות נשמתא עילאה דלא אתפס כו— במלכות דאצילות
and this happens through its en clothment in Abba and Imma.	והנינו על ידי התלבשותו באבא ואמא,
And this is as explained above: that this occurs through Torah study, for from Chochmah and Binah it emerges.	והנינו כמו שנתבאר לעיל שזהו על ידי עסק התורה—דמחו ובינה נפקת
And see also what is written further regarding the two aforementioned levels of the soul—	ועינו מה שכתוב עוד מענין ב' בחינות הנ"ל שיש— בנשמה
on the verse “When you go out [to war]...” and “You will see among the captives a woman of beautiful form,” etc.	על פסוק "כי תצא כו", "וראית בשבנה אשת פתתאר כו".
And this is the meaning of “My beloved, My beautiful one” (Shir HaShirim 2:10):	וזהו ענין רעיתי יפתי
“My beloved” refers to Torah study—	רעיתי הוא על ידי עסק התורה,
[as in the verse:] “Come, partake of My bread” (Mishlei 9:5),	לכו לחמו בלחמי,

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

just like food, metaphorically, binds and connects the vitality of the soul to spread within the body—	כמו מזון על דרך משל הוא מקשר ומחבר חיות הנפש', 'להתפשט בתוך הגוף כו
so too, through Torah, the enclathment of the Infinite Light is drawn into Supernal Chochmah, etc.	כה על ידי התורה נמשך התלבשות אור אין סוף ברוך 'הוא בהכמה עילאה כו
[And this is the drawing down of the Supernal Soul mentioned in the above Zohar, that it be drawn through all ten sefirot of Atzilus, as above.]	[והינו המשכת נשמתא עילאה שבזהר הנ"ל שימשך] [בכל העשר ספירות דאצילות כנ"ל]
And the explanation of “My beautiful one” refers to the mitzvos, which are called garments—	וביאור ענין יפתי שהם המצוות שנקראים לבושים,
as in the phrase “They shall bring the royal garment,” etc.	'כענין יביאו לבוש מלכות כו
And this is “My beautiful one,” that one makes beautiful garments, etc.—	'וזהו יפתי שעושה בחינת לבושים יפים כו
as opposed to the aspect of “He clothed the heavens in darkness,” etc.	'משאין כן בחינת "אלביש שמים קדרות" כו
And the idea is that from the level of Kesser—which is Erech Apayim, “slow to anger”—	והענין הוא פי מבחינת כתר שהוא ארך אפים,
He extends even further... for before Him, darkness is like light, etc.	'מאריך אף כו', פי קמיה פחשוכא כאורא כו
If so, even the forces of the external [kelipah] can receive sustenance,	אם כן גם החיצונים יוכלו לקבל יניקה,
as in the example of “the spider grasps with her hands...” (Mishlei 30:28), etc.,	'כענין שאמר אברהם: "לו ישמעאל יחנה לפניי",
and see what is written in the maamar <i>Lehavin Mah She'kasuv BaHaggadah Matza Zo</i> ;	ועין מה שכתוב סדר"ד להבין מה שכתוב בהגדה מצה] [זו],
and in Parshas Vayishlach, in the maamar <i>Vayei'avek Ish Imo</i> ,	ובפרשת וישלח בד"ה ויאבק איש עמו,
and in Parshas Lech Lecha, in the maamar <i>Anochi Magen Lach</i> .	ובפרשת לה לה בד"ה אנכי מגן לה.
And see Likutei Torah, end of Parshas Vayishlach, that Adam Kadmon is the first to receive flow from the Infinite.	ועין בלקוטי תורה סוף פרשת וישלח שאדם קדמון הוא ראשון המקבל שפע מאין סוף,
And behold, know that from Him was drawn a spark, divided into two: intellect and kelipah, etc.—see there.	והנה דע כי נשתלשל ממנו נצוץ אחד נחלק לשנים: מוח וקליפה כו', עין שם.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

Therefore, in order that the flow should be drawn only to the side of holiness and not to the external forces,	ולכן כדי שימשך השפע רק לקטרא דקדושה ולא לחיצונים,
this is through the performance of mitzvos—	זהו על ידי מעשה המצוות
for from them is drawn the level of “royal garment,”	שמהם נמשך בחינת לבוש מלכות,
which is the beautiful garment.	שהוא הלבוש היפה,
And when the flow is drawn through this garment—	שכשנמשך על ידי לבוש זה,
which is formed from the performance of mitzvos—	שנמשך ממעשה המצוות
it is drawn only to the side of holiness,	נמשך רק בקטרא דקדושה כו
to those who accept upon themselves the yoke of the Kingdom of Heaven, etc.	'למקבלים עליהם עול מלכות שמים כו
Just like a garment protects a person to shield him from heat and rain,	וכמו הלבוש שמגן על האדם להצילו מן השרב והגשמים,
so too this garment above protects from the drawing of energy by the external forces, etc.	'כך הלבוש הנ"ל הוא המגן מניקת החיצונים כו
And therefore our Sages said: “Whoever says, ‘I have only Torah,’ does not even have Torah.”	ולכן אמרו רז"ל: כל האומר אין לי אלא תורה, אפלו תורה אין לו
Rather, one must have Torah and acts of kindness,	אלא תורה וגמילות חסדים,
because specifically through mitzvos is the above garment drawn.	לפי שעל ידי המצוות דוקא נמשך הלבוש הנ"ל
Whereas through Torah alone, sometimes it says “He clothed the heavens with darkness”—	משאין פן בתורה לבדה, הרי לפעמים נאמר: "אלכיש", "שמים קדרות",
“heavens” meaning fire and water (Shamayim = Eish UMayim), the push and pull (ratzoh v'shov)—	—שמים" אש ומים, רצוא ושוב"
which are aspects of Torah: “From His right, a fiery law for them” (Devarim 33:2), good and harsh, etc.	'הוא בחינת תורה: מימינו אש דת למו, ב"ש וב"ה כו
And sometimes, Heaven forbid, this can be clothed in darkness—	ולפעמים חס ושלום יכול להיות מלוכשים בקדרות,
in the sucking of the external forces from the emotions of fire and water (Chesed and Gevurah)—	יניקת החיצונים מהמדות אש ומים—חסד וגבורה,

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

like the matter of [the descendants of] Avraham that emerged from him, etc.	'כענין אברהם שיצא ממנו כו'.
But through performance of the mitzvos, it becomes the aspect of “My beautiful one,” the garment of Malchus, etc.	אבל על ידי מעשה המצוות נעשה בחינת יפתי לבוש 'מלכות כו'.
Gloss: See Zohar Parshas Balak 204b on the verse “In the morning I will arrange for You and I will watch” (Tehillim 5:4), that David came and arranged this lamp (Malchus) as a covering for the morning-light of Yosef.	הג"ה (וענין בזהר פרשת בלק דף ר"ד ע"ב על פסוק בקור אערוך לה ואצפה כו', אתא דוד ואתקין האי בוצינא 'תפופאה להאי בקור דיוסף לאתחפאה ביה כו'.
As it says, “And he overlaid it with pure gold” (Shemos 25:11). That is, David repaired the level of Malchus of Atzilus as a garment and cover for the “morning” of Yosef—see there, and it is explained elsewhere.	כד"א ויצפהו זהב טהור, והינו שדוד תקן בחינת מלכות דאצילות לבוש וכסוי להאי בקור דיוסף כו', ע"ש ונתבאר במקום אחר.
This is also the meaning of what is written: “And Yehudah approached him and said, ‘Please, my lord’” (Bereishis 44:18)—	וזהו גם כן מה שכתוב: "ויגש אליו יהודה ויאמר בי", "אדני",
meaning: through me shall the flow be drawn from the level of Yosef, because Yehudah is also the level of Malchus.	פירוש: בי יומשו השפע מבחינת יוסף, כי יהודה הוא גם כן בחינת מלכות
And this is specifically the vessel and garment, etc.—see also what is written on the verse <i>Vayigash</i> .	והרי זהו דוקא הכלי והלבוש כו', וענין מזה על פסוק "ויגש".
And see further in Zohar Acharei 58b regarding “Therefore one may not bring another time before the king...”—	וענין עוד בזהר פרשת אחרי דף נ"ח ע"ב גבי "בגין כה"— "לא יטעי לחברא עידנא אחרא לגבי מלכא כו'—
“With this shall Aharon enter...” (Vayikra 16:3), and see also 74b regarding “Then the heavens were clothed in darkness” (Tehillim 18:12), and the place there.	בזאת יבוא כו', ודף ע"ד ב' גבי "וכדיון לבשו שמים" קדרות", ומקומו שם.
Also see Pardes Sha'ar 26 perek 6 there.	וענין בפרד"ס שער כ"ו פרק ו' ע"ש.
And this is [the meaning of] “I pleaded with Hashem at that time” (Devarim 3:23)—	"וזהו 'ואתחנן אל ה' בעת ההיא",
“I pleaded” is a drawing down that comes through Torah, as is explained elsewhere—	ואתחנן" היא המשכה שעל ידי התורה, כמו שנתבאר— במקום אחר
and this drawing down must be “at that time,” which is the level of Malchus.	והמשכה זו צריך להיות "בעת ההיא", שהיא בחינת מלכות.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

And this is the level of mitzvos, about which it is said: “A time for every desire” (Koheles 3:1),	והוא בחינת המצוות שעליהן נאמר: "ועת לכל חפץ" כו',
as explained elsewhere on the maamar <i>At the time that the Jewish people preceded “we will do” to “we will hear”</i> (Shabbos 88a).	כמו שנתבאר בד"ה "בשעה שהקדימו ישראל נעשה ונשמע".
And there it is also explained how this drawing down, for Him to be “King of the world,” comes through mitzvos—	ושם נתבאר גם כן איך המשכה זו להיות "מלך העולם", נמשכת על ידי המצוות,
as also explained in the maamar <i>Blow the shofar on the New Moon</i> , etc.	וכמו שנתבאר גם כן בד"ה "תקעו בחודש שופר" כו', ע"ש.
And one can further understand the concept of a garment:	—ויובן עוד ענין לבוש
even though a garment conceals and hides, being the concept of <i>olam</i> (world), from the word <i>he'elem</i> (concealment),	שעם היות הלבוש מעלים ומסתיר להיות בחינת עולם 'מלשון העלים כו',
nevertheless, its root is from a very high place—	הנה שרשו ממקום גבוה מאד,
as explained elsewhere in Parshas Lech Lecha in the maamar <i>Vehibdilah HaParoches</i> regarding the topic of <i>Chashmal</i> (Yechezkel 1:27).	וכענין שנתבאר במקום אחר בפרשת לך לך בד"ה "והבדילה הפרוכת" גבי ולהבין ענין חשמל זה כו'
Also in the maamar <i>Lech Lecha</i> regarding “He spoke 3,000 parables,” etc.	גם בד"ה "לך לך" גבי "וידבר שלשת אלפים משל" כו',
and it is also explained elsewhere on the verse “The heavens are My throne” (Yeshayahu 66:1),	"ועוד נתבאר זה במקום אחר בפירוש "השמים כסאי",
because the level of <i>Yechidah</i> has no vessel.	פי בחינת יחידה שאין לה כלי,
That is the level of Kesser which surrounds and encircles from head to toe, and it divides between Atzilus and Beriah, becoming a curtain and barrier.	היא כתר שסובב ומקיף מראשו ועד רגלו, ומבדיל בין אצילות לבריאה, ונעשה פרגוד ומסך.
That is, the root of the curtain and the barrier—which is the aforementioned garment—is rooted in the level of <i>Yechidah</i> and Kesser.	ורצונו לאמר ששרש הפרגוד והמסך שהוא הלבוש הנ"ל, שרשו מבחינת יחידה וכתר.
And this is [the meaning of] “The heavens are My throne”—for “heavens” also mean <i>makifim</i> , encompassing levels.	וזהו "השמים כסאי", כי שמים פירוש גם כן מקיפים
And from them the throne (כסא) is drawn, the garment and barrier mentioned above.	ומהם נמשך הכסא—כ"ס א'—לבוש ומסך הנ"ל.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

And see Etz Chaim, Shaar Kisei HaKavod, that the throne is drawn from the radiant lights of Chochmah, Binah, and Keser.	ועין בעין חיים שער כסא הכבוד, שהפסא נמשך מאורות המתנצצים מחכמה בינה וכתר.
And this is what is written in Tanya chapter 52: “And what is the garment...” see there, that the garment has a higher root.	וזהו שנאמר בתנ"א פרק נ"ב: "ומהו הלבוש כו", ע"ש וזהו הלבוש שרשו גבוה יותר.
And this can also be understood from what is explained in Parshas Chayei Sarah in the maamar <i>Lehavin Inyan Mah She'amru Razal</i>	ועוד יובן ענין זה ממה שנכתבאר בפרשת חיי שרה 'בד"ה להבין ענין מה שאמרו רז"ל כו
regarding Moshe entering the cloud: “And Moshe came within the cloud...” (Shemos 24:18),	'גבי מה שנאמר: "ויבא משה בתוך הענן" כו,
and so it is with Torah and mitzvos, etc.—	'כמו כן תורה ומצוות כו,
and likewise the meaning of “My beautiful one,” etc.	'ועל דרך זה יובן ענין "יפתי" כו
And this is [the meaning of] “You are fairer than all men...” (Tehillim 45:3), for through mitzvah observance...	'וזהו "יפית מבני אדם" כו, שעל ידי קיום המצוות כו
They make beautiful garments for the King of kings, the Holy One, blessed be He. Thus, so to speak, what makes “You are more beautiful” is [that it comes] from people.	עושים לבושים יפים למלך מלכי המלכים הקב"ה, אם כן כביכול מה ש"יפית" הוא מבני אדם,
This is how the pious Gaon, Rabbi Levi Yitzchak ztz"l of Berdichev explained, and this is what is meant by “My beautiful one.”	כן פירש הגאון הנסיד רבי לוי יצחק זצ"ל מברדיטשוב, ו"הינו מה שנאמר "יפתי".
And see what is written in the maamar <i>Ve'asisa Bigdei Kodesh</i> , that in these garments—which come from the performance of mitzvos—there are three levels and gradations.	ועמו"ד מה שכתוב בסדר דברי התקלה "ועשית בגדי קדש", שבלבושים אלו שמעשה המצוות יש ג' בחינות ומדרגות.
And behold, it is explained elsewhere that the nurturing of the external forces (the kelipos) occurs in two ways:	והנה מבאר במקום אחר שיניקת החיצונים היא בשני אופנים:
First, from below, due to the many contractions and concealments, etc.	'הא' מלמטה משום ריבוי הצמצומים וההסתרות כו,
And second, from above—“If you soar like an eagle...”—when [the forces of evil] seek to receive from the level of “Before Him darkness and light are equal,” as mentioned above.	והב' על-ידי "אם תגביה כנשר" כו, שרוצים למבל מבחינת "דקמיה כחשוכא כנהורא", כנזכר לעיל.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>Now, the rectification for both of these types of nurturing is through the garments that result from performance of mitzvos.</p>	<p>והנה התיקון לשתי יניקות אלו הוא על-ידי הלבושים של מעשה המצות.</p>
<p>The repair for the first level is simple: through the garment of Malchus of Atzilus, they do not receive extra nurture from below.</p>	<p>והנה התיקון לבחינת הא' פשוט הוא שנמשך על-ידי לבוש מלכות דאצילות – אין להם יניקה יתרה מלמטה.</p>
<p>But the repair for the second level is as mentioned above: that there is a higher level in the garments of mitzvah-performance.</p>	<p>אבל התיקון לבחינת הב' הוא כמו שנאמר לעיל – שיש מדרגה עליונה בלבושים דמעשה המצות.</p>
<p>And regarding this it is said, “And you shall make holy garments for Aharon,” that Moshe is the one who makes them, etc.</p>	<p>ועל זה נאמר: “ועשית בגדי קדש לאהרן” – שמשלה הוא העושה אותם כו'.</p>
<p>The idea of this garment is explained in Pri Etz Chaim, Shaar 12, ch. 8: that from the sixth level and on, etc., it is clothed in eight garments, etc.</p>	<p>וענין לבוש זה מבאר בפרי עץ חיים שער י"ב פרק ח': 'פי ממדה ו' ואילך כו' מתלבש בשמונה בגדים כו'.</p>
<p>It follows that the sixth “tikkun” is clothed, etc.—see there.</p>	<p>נמצא פי התיקון הששי מתלבש כו' ע"ש.</p>
<p>This was brought by the Ramaz in Parshas Emor, daf 88, and see more in Zohar HaRakia on Parshas Mishpatim, daf 194.</p>	<p>הביאו הרמ"ז בפרשת אמור דף פ"ח, ועין מזוה בזהר הרקיע בפרשת משפטים דף קצ"ד.</p>
<p>And the sixth tikkun refers to: “for He desires kindness.”</p>	<p>,"ותיקון ו' הינו "פי תפץ חסד הוא</p>
<p>And therefore, through these garments which clothe the level of “for He desires kindness,” it causes that this great kindness will be drawn only to the side of holiness, and not to an unworthy place, etc.</p>	<p>ולכן על-ידי לבושים אלו שמלבישים לבחינת "פי תפץ חסד הוא", גורם שימשך בחינת חסדו הגדול הזה רק לקטרא דקדושה, ולא למקום שאינו ראוי כו'.</p>
<p>It turns out that through the garments of mitzvah-performance, there is also a rectification even for the second type of nurturing.</p>	<p>ונמצא שעל-ידי לבושים דמעשה המצות – נעשה תיקון גם לבחינת יניקה הב' כו'.</p>
<p>End of gloss.</p>	<p>ע"פ הגהה.</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>However, in order to draw the Light of the Infinite (Or Ein Sof) into Supreme Wisdom (Chochmah Ila'ah) through Torah, and to extend, through the performance of mitzvos, the aforementioned level of the “garment,” it is necessary to first precede the level of “Arise for yourself,” meaning—toward the level of the soul that is above, etc., and this is through Kriyas Shema and prayer.</p>	<p>אף להיות המושכת אור אין־סוף בחכמה עילאה על־ידי התורה, ולהמשיך על־ידי מעשה המצוות בחינת לבוש ה"ל – צריף להקדים בחינת "קומי לך" לעצמה, דהינו לבחינת הנשמה שלמעלה כו', והינו על־ידי קריאת שמע ותפלה.</p>
<p>And behold, the verse is written “Go” (לכי) with a small letter yud (כ"ף יוד), etc., and the matter is as follows:</p>	<p>והנה הפתוב "לכי" בכ"ף יוד כו', והענין:</p>
<p>For behold, the level of the “Primordial Thought” (Machshavah Kadumah) is an intermediary between the Essence of the Infinite Light and the emanated beings.</p>	<p>פי הנה בחינת מחשבה הקדומה היא בחינת ממוצע בין עצמות אור אין־סוף לנאצלים,</p>
<p>For the Primordial Thought is a level of makif (encompassing) and surrounding all of the chain-like order of descent (hishtalshelus), and includes them all together—since through this thought, all of them came into being.</p>	<p>להיות פי משה"ק היא בחינת מקיף וסובב כל ההשתלשלות, וכלולם יחד – שעל־ידי מחשבה זו היא ה'התהוותם כו'.</p>
<p>Thus, this thought is a general light that encompasses all the details of the chain-like descent.</p>	<p>נמצא מחשבה זו היא בחינת אור כללי הכולל כל פרטי ההשתלשלות.</p>
<p>But within the Essence of the Infinite Light, none of this applies—for Heaven forbid to say that He is a source and inclusive generality containing the life of worlds.</p>	<p>ובעצמות אור אין־סוף – לא שייך כל זה, שאין שייך חס ושלום לומר בו שהוא מקור וכלל שכולל חיות העולמות,</p>
<p>For He is elevated and transcendent beyond the bounds of worlds altogether, and it could have been, potentially, countless alternative orders of descent, and myriads of myriads of s'firos that are not of the nature of the emanated s'firos, etc.</p>	<p>שהוא מרומם ונשגב מגדר העלמים לגמרי, והיה יכול להיות רבוא רבבות השתלשלויות באופנים אחרים כו', ורבבות רבות ספירות שאינם ממהות הספירות ה'הנאצלות כו'.</p>
<p>As is written in the explanation on the verse “They shall bring the royal garment” (Esther 6:8), in the maamar “To understand the difference...,” and as is written on Parshas Beshalach in the discourse “To understand the matter of Lechem Mishneh.”</p>	<p>כמו שפתוב על־פי "יביאו לבוש מלכות" ב"ד"ה "להבין ההפרש כו'", וכמשפתוב בפרשת בשלח ב"ד"ה "להבין ענין להם משנה".</p>
<p>Also, it is not fitting to say about Or Ein Sof that He surrounds and encompasses all worlds, etc., as is known.</p>	<p>וגם אין שייך לומר על אור אין־סוף שהוא מקיף וסובב כל עלמין כו', כנודע.</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>Therefore, in order that the specific details of worlds come into being from the Essence of the Infinite Light, it must be via the level of Primordial Thought—this being the emergence of a general light that contains the entire hishtalshelus together.</p>	<p>לכן, כדי שיתהוו פרטי העולמות מעצמות אור אינסופי – הוא על-ידי בחינת מחשבה הקדומה, שהיא בחינת 'התהוות אור כללי הכולל את כל ההשתלשלות יחד כו'.</p>
<p>And this is a generality that contains all details, etc.—for the Primordial Thought is the level of Adam Kadmon (A”K), which is the “general Kesser” of Atzilus, Beriah, Yetzirah, and Asiyah (ABYA), as explained in Eitz Chaim, Shaar 41, ch. 4.</p>	<p>והרי הוא כלל הפרטים כו', כי מחשבה הקדומה היא בחינת אדם קדמון, והוא בחינת כתר הכללי דאבי"ע, 'כמו שכתוב בעץ חיים שער מ"א פרק ד'.</p>
<p>And this is explained further in <i>Shaarei Kedusha</i> by the RaShaV (Rav Chaim Vital), part 3, gate 1: “A”K is the tip of the yud (kotzo shel yud), and it is the highest of all the s’firos, and is called Kesser,” end quote.</p>	<p>ומבאר יותר בשערי קדושה להרח"ו חלק ג', שער א': "א"ק קוצו של יו"ד והיא הספירה העליונה מכלן ונקראת כתר", עכ"ל.</p>
<p>And therefore the Primordial Thought is called an intermediary level, as explained at length in Eitz Chaim, Shaar 41, ch. 3, that Kesser is the intermediary between the Emanator and the emanated, see there.</p>	<p>ולכן נקראת מחשבה הקדומה בחינת ממוצע, על-דרך שנתבאר בארץ בעץ חיים שער מ"א פרק ג': שהכתר הוא הממוצע בין המאציל לנאצלים, עין שם.</p>
<p>And behold, the intermediary contains within it both the lowest aspect of the Emanator and the highest aspect of the emanated beings, and through this, the light of the Emanator is connected to the emanated beings.</p>	<p>והנה הממוצע יש בו מבחינת היותר תחתונה שבמאציל ומבחינת היותר עליונה שבנאצלים ועל-ידי זה מתחבר אור המאציל לנאצלים</p>
<p>And this is the concept of the letter “kaf” (כ), for the kaf has the numerical value of twenty, which corresponds to twice ten sefirot — one set of ten being the lower level within the Emanator that descended to become the keter (crown) of the emanated beings.</p>	<p>וזהו ענין אות "כ", והיינו כי ה"כ" הוא מספר עשרים דהיינו שיש בו ב' פעמים עשר ספירות — אחת בבחינה תחתונה שבמאציל שנמשכה להיות בחינת כתר לנאצלים</p>
<p>Since it descended to be a soul for the root of Atzilus, it is fitting to speak of it as having ten sefirot — and these are called the concealed sefirot, unlike in the Emanator Himself, as explained above.</p>	<p>שפיון שנמשכה להיות נשמה לשורש האצילות על-כן שיהיה לומר בה בחינת עשר ספירות, וזהו הנקרא עשר ספירות הגנוזות, משאין כן במאציל עצמו כגיל</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>And the second set of ten is the root of the emanated beings — as it is written in Eitz Chayim, that Adam Kadmon (A”K) is the root of the emanated beings and includes them all.</p>	<p>והב' עשר ספירות שרש הנאצלים וכמו שכתוב בעין חיים שא"א שהוא שרש הנאצלים כולל כלם כו'</p>
<p>And similarly, in the level of Atik — which is the lowest aspect within the Emanator — there are ten sefirot. The totality of both is the level of keter (crown), and therefore it is called “kaf.”</p>	<p>וכן כמוכן בקחינת עתיק שהוא בקחינת תחתונה שבמאציל יש עשר ספירות כו', וכללות שניהם הוא בקחינת הכתר, ולכן נקרא "כף"</p>
<p>Additionally, there is another reason why it is called “kaf,” from the word for “palm,” named so because it bends and forms a hollow in the center, and the hand surrounds and encompasses what is inside it.</p>	<p>וגם עוד יש טעם למה נקרא "כף" שהוא מלשון כף היד שנקראת כן על שם שכופף אותה ונעשית כמו חלל באמצעו והיד מקפת ומסוככת את הדבר שבתוכה</p>
<p>As it is written: “And it was a staff in his palm” (Shemos 4), “While still in his palm he swallows it” (Yeshayahu 28). So too is the level of the primordial thought (Machshavah Kedumah), because it encompasses all of the chain of worlds (Hishtalshelus)...</p>	<p>וכמו שכתוב "שמות ד'" "ויהי למטה בכפו", "בעודה בכפו יבלענה" "ישעיהו כ"ח" וכן בקחינת מחשבה הקדומה מפני שהיא מקפה כל ההשתלשלות דאבי"ע והם מקפים ממנה</p>
<p>Therefore it is called “kaf,” and this is also the meaning of the verse “And underneath are the everlasting arms” (Devarim 33), for how can we say “arms” beneath the world?</p>	<p>לכן נקראת "כף", וזהו גם כן פרוש "ומתחת זרועות עולם" (דברים ל"ג), שלכאורה איך שיהיו ענני "זרועות" מתחת העולם?</p>
<p>Rather, it is the concept of “Sovev Kol Almin” — like a bent arm or hand that surrounds something on all sides.</p>	<p>אלא הענין שהוא בקחינת סוכב כל עלמין שהוא עד"מ זרוע וידו הכפופה שמקפה את הדבר מכל צד כו'</p>
<p>And this too is the explanation of “Kesser” (crown), as a term meaning “encircling” (from the word “Koteres”) and also as in “They encircled Binyamin” — implying surrounding.</p>	<p>וזהו גם כן פרוש "כתר" לשון "כותרת" ולשון "כותרו" את בנימין" שהוא ענין הקף וסבוב כו'</p>
<p>And the concept of the “yud” (י) is the level of Chochmah (wisdom) of Atzilus — the beginning of revelation from the level of Kesser.</p>	<p>וענין ה"יוד" הוא בקחינת חכמה דאצילות ראשית הגילוי מבחינת כתר כו'</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>And this is “Kumi Lach” — that He tells the aspect of Knesses Yisrael, Malchus of Atzilus, “Rise up to your essential root,” and the written form is “Lechi” (with kaf and yud), meaning to the levels of kaf and yud — your source. For Israel ascended in thought...</p>	<p>וזהו "קומי לה" היינו שאומר לבחינת כנסת ישראל מלכות דאצילות "קומי לה" לשרש העצמי והכתיב "לכי" היינו לבחינת "כ" ו"יוד" הנ"ל שהן שרש פי ישראל עלו במחשבה כו'</p>
<p>And this is the meaning of “From the beginning it was poured out for Me” — “beginning” refers to Supernal Wisdom (Chochmah Ilaah), for “The beginning is wisdom,” and “place” refers to the primordial thought.</p>	<p>וזהו מראש מקדם נסכה לי, מראש היינו חכמה עילאה פי ראשית חכמה, ומקום היינו מחשבה הקדומה</p>
<p>And it may be said that these are two encompassing levels: Chayah and Yechidah.</p>	<p>ויש לומר שהן ב' מקיפים תיה יחידה כו'</p>
<p>And based on this, we may explain the verse “This shall they give... half a shekel in the holy shekel, twenty gerah is the shekel.”</p>	<p>ועל-פי-זה יש לומר פרוש "זה נתנו כו' מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל"</p>
<p>For the “holy shekel” is that which the Supernal Holiness extends into a measured dimension, like a weight — which occurs through contraction (tzimtzum) and an empty space.</p>	<p>פי "שקל הקדש" היינו מה שהקדש העליון נמשך בבחינת משקל עד"מ שהוא על-ידי צמצום ומקום פנוי</p>
<p>And afterwards, there extends only a line and a ray — and this is so there will be a source for the creation of worlds, both “Sovev Kol Almin” and “Memale Kol Almin.”</p>	<p>ואחר-כך נמשך רק קו והארה כו', והיינו כדי שיהיה מקור להתהוות העולמות סובב כל עלמין וממלא כל עלמין</p>
<p>And the entirety of this “holy shekel” is twenty — that is, the level of kaf (כ), two times ten sefirot, as explained above.</p>	<p>ובכללות שקל הקדש הנה הוא עשרים — היינו בחינת "כ" ב' פעמים עשר ספירות כנ"ל</p>
<p>And behold, it is written “Back and front You formed me, and You placed Your palm upon me” (Tehillim 139).</p>	<p>והנה כתוב "אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפאי"</p>
<p>And it is taught in Zohar HaRakia on the verse “the palm is Yours” — that is, the level of kaf (palm), as above, which is the level of primordial thought, from which the root of the soul derives.</p>	<p>ואיתא בזהר הרקיע בפרוש הסדרא פרק ה': "כפאי" — "כף שלך", ורצון לומר בחינת "כף" הנ"ל שהיא בחינת מחשבה הקדומה שמשם שרש הנשמה כו'</p>
<p>And perhaps this is also the meaning of the two yuds in the word “vayyitzer” (“And He formed”) the human — see this in Idra Rabba, page 141b.</p>	<p>ואפשר שזהו גם-כן ענין שני יודיין שבתבת "וייצר" את האדם — ענין מנה באדרא דנשא דף קמ"א ע"ב</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>However, the soul has within it both “back” and “front” — the will is called “back” relative to the level of pleasure, the love in delights, as it says in the Maamar “And I was with Him an artisan...”</p>	<p>אבל הנשמה יש בה “אחור” ו”קדם” — שהרצון נקרא “אחור” לגבי בחינת התענוג, אהבה בתענוגים, וכמו שכתוב בד”ה “ואהיה אצלו אמן” כו’</p>
<p>And the root of the root of these two levels are from the two aspects of the ten sefirot within the kaf above — which are also the Supernal Will and the source of delights, etc.</p>	<p>ושרש של שרש שתי בחינות אלו הן מב’ בחינות עשר ספירות שבפ”ה הנ”ל שהן גמ”פן רצון העליון ומקור התענוגים כו’</p>
<p>And behold, the level of “love in delights” is not merited by every person, as it says in Tanya ch. 14.</p>	<p>והנה בחינת “אהבה בתענוגים” לא כל אדם זוכה לזה כמו שכתוב בתניא פ”ק י”ד</p>
<p>But the level of love and will toward Hashem is an obligation upon everyone, as it is written in Parshas Ki Sisa on the verse “This shall they give...” and in Iggeres HaKodesh on the verse “How beautiful and how pleasant...”</p>	<p>אבל בחינת האהבה והרצון לה’ זהו חובה על הכל, וכמו שכתוב בפ”ש פ”ה כי תשא על הפסוק “זה יתנו” כו’, ובאגרת הקדש על פסוק “מה יפית ומה בעמתי” כו’</p>
<p>And this is “This shall they give — half a shekel...” and in Ra’aya Mehemna on Parshas Ki Sisa it says that the half shekel is the yud — as it is explained in Tanya ch. 18, that this is the level of the Chochmah within the soul.</p>	<p>וזהו יתנו כו’ מחצית השקל” וברענא מהימנא ריש פ”ש תשא ד”מחצית השקל” הוא יו”ד, והיינו כמו שכתוב בתניא פ”ק י”ח שזהו בחינת החכמה שבנפש כו’ ע”ש</p>
<p>And behold, the concept of “Arise, go forth” refers to [what occurs] through prayer, which is called a ladder, etc., “whose top reaches the heavens,” to the level of the above-mentioned “kaf” — Sovev Kol Almin.</p>	<p>והנה ענין קומי לכי היינו על-ידי התפלה שנקראת סלם כו’ וראשו מגיע השמימה לבחינת “כף” הנ”ל סובב כל עלמין</p>
<p>The idea is that prayer contains a radiance of the level of Shabbos.</p>	<p>והענין כי התפלה יש בה מהארת בחינת שבת</p>
<p>And behold, on Shabbos a person has an additional soul (neshamah yeseirah), and this additional soul means that on Shabbos the feminine aspect (Malchus) rises upward — until Minchah of Shabbos, when it reaches the level of “Abba” itself.</p>	<p>והנה בשבת יש באדם נשמה יתירה, וענין נשמה יתירה היינו כי בשבת היא עליה דמלכות עד שבמנחת שבת היא במקום אבא ממש</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>And from there, it receives from the level of Kesser, etc. — which is the level of Sovev Kol Almin and the primordial thought (Machshavah Kadumah).</p>	<p>ונמשך לה שם מבחינת פתח כו' והיינו בחינת סובב כל עלמין ומחשבה קדומה</p>
<p>And from there extends the additional soul to all the souls of Israel who are in bodies — meaning that what shines within them is their root in the primordial thought.</p>	<p>ומשם נמשך נשמה ותיורה לכל נשמות ישראל שפגוף היינו שמאיר בהם בחינת שרשם שבמחשבה הקדומה</p>
<p>And see more on this in the maamar <i>Vayakhel Moshe es kol adas Bnei Yisrael</i>, etc.</p>	<p>ועמ"ש מענין זה בד"ה "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" כו' ע"ש</p>
<p>And this is the idea of “Arise, go forth” to the level of kaf and yud — Chochmah Ilaah and Kesser, etc.</p>	<p>וזהו ענין קומי לכי לבחינת "כף" "יוד" חכמה עילאה וקתר כו'</p>
<p>And this is what is written in Pri Etz Chaim, Sha'ar HaShabbos, ch. 23, on the verse “For from You is their rest”: “From You” (מאתך) refers to the Kesser — from there is their rest, now.</p>	<p>וזהו שכתוב בפרי עץ חיים שער השבת פרק כ"ג על פרוש "כי מאתך היא מנוחתם" — "מאתך" שהיא הכתר — משם מנוחתם עתה כו'</p>
<p>And behold, this radiance of that Shabbos revelation also extends during the week at the time of prayer, as mentioned above.</p>	<p>והנה הארה מבחינת גילוי זה דשבת נמשך גם כן בכל יום בשעת התפלה כו' כנ"ל</p>
<p>And this is why it is said about prayer: “Arise, go forth.”</p>	<p>וזהו שעל התפלה נאמר "קומי לכי"</p>
<p>And through this, afterward, it will be “My beloved, My fair one,” to draw light from above to below through Torah and mitzvos, etc., as mentioned above.</p>	<p>ועל-ידי זה אחר-כך תהיה "רעיתי יפתי" להמשיך האור מלמעלה למטה על-ידי תורה ומצוות כו' וכמ"ש</p>
<p>And see what's written in the maamar <i>Vayakhel Moshe</i> above — that this is the idea of what Moshe Rabbeinu said to Israel: first the command to keep Shabbos, and afterward, the building of the Mishkan.</p>	<p>ועמ"ש סדר"ה ד"ה "ויקהל משה" הנ"ל — שזהו ענין שאמר משה רבנו לישראל: תחלה שמירת שבת ואחר-כך מעשה המשכן</p>
<p>This parallels what is written here regarding “Arise, go forth,” and then afterward the level of “My beloved, My fair one,” etc.</p>	<p>שזהו כמו שכתוב כאן בענין "קומי לכי" ואז אחר-כך בחינת "רעיתי יפתי" כו'</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' כי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>And behold, this verse was said about the Exodus from Egypt — for at that time, there was a revelation of the Infinite Light (Ohr Ein Sof) within Knesses Yisrael, as it says: “And Hashem went before them in a pillar of cloud by day and a pillar of fire by night.”</p>	<p>והנה הפסוק הנה נאמר על יציאת מצרים, כי אז הנה גילוי אור אין-סוף בכנסת ישראל, כמו שכתוב "וה' הלך לפניהם בעמוד ענן יומם ובעמוד אש לילה"</p>
<p>And as it says in the Zohar, Parshas Balak 291b: “And Hashem raised the ‘ta’am’ (note) upward,” etc. — and through this, they were able to reach the level of “Arise for yourself.”</p>	<p>וכמו שכתוב בזהר פ' בלק דף קצ"א ע"ב: "וה' זקף טעמא לעילא" כו' — ועל-ידי זה היו יכולים להיות בבחינת "קומי לך"</p>
<p>And see more on this idea in Parshas Beshalach, in the maamar <i>VeHashem holech lifneihem</i>, etc.</p>	<p>ועמ"ש מענין זה גם-כן בפ' בשלח ד"ה "וה' הלך לפניהם"</p>
<p>This is the meaning of “For behold, the winter has passed, the rain is over and gone,” etc.</p>	<p>וזהו "כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף כו'"</p>
<p>But in exile, Knesses Yisrael lacks the strength to ascend to the level of “Arise for yourself” to its essential root, because she has descended into the hiddenness of levels, etc., and is called the “fallen sukkah of David.”</p>	<p>אבל בגלות אין פח לכנסת ישראל לעלות לבחינת "קומי לך" לשרשה העצמי, מפני שירדה בסתר המדרגה כו', ונקראת "ספת דוד הנפלת"</p>
<p>And see what's written in the maamar <i>Ki heharim yamushu</i> about this matter.</p>	<p>ועמ"ש בד"ה "פי החרים ימושו" מענין זה</p>
<p>Therefore, He offers counsel for how she can ascend even while being in the hiddenness of levels — and that is through “Show me your appearance,” that one should reflect upon how the concealment is in order to cause the reflected light (Or Chozer), which is drawn specifically because of the concealment.</p>	<p>הנה לזה הוא אומר עצה לאפן עליתה גם בהיותה בסתר המדרגה, והוא על-ידי "הראיני את מראיך" — שישים אל לבו איך שיהסתר הוא כדי להיות בחינת אור-חוזר שנמשך דוקא מפני ההסתר כו'</p>
<p>For the level of reflected light (Or Chozer) is a more intense form of love than even the level of “Arise for yourself.”</p>	<p>שבחינת אור-חוזר הוא תוקף האהבה יותר מבחינת "קומי לך"</p>
<p>And in the manner of “In the place where penitents stand, even the perfectly righteous cannot stand,” etc., and as explained on the verse “And I shall see [vengeance] upon my enemies” — see there thoroughly on the matter, that David prayed thus in holiness, etc.</p>	<p>ועל-דרך "בעלי תשובה שבמקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים כו'" וכענין מה שכתוב על פסוק "ואני אראה בשונאי" — עין שם היטב בענין שהתפלל דוד כן בקדש כו'</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

<p>And from this is drawn: “For your voice is sweet.” Your voice refers to Torah, which is the drawing down of the Infinite Light (Ohr Ein Sof) from above to below — as explained above regarding “My beloved.”</p>	<p>ומנה נמשך “פי קולך ערב” — קולך היא התורה שהיא המשכת אור-אין-סוף מלמעלה למטה כנ"ל בענין רעיתי”</p>
<p>However, because of the descent into the hiddenness of level (Seder HaMadreigah), which causes the state of reflected light (Or Chozer) as mentioned above, it results in the Torah’s drawing down [of light] being from a yet higher level than the drawing that comes through “Arise for yourself, My beloved,” etc.</p>	<p>אבל מפני הירידה בסתר המדרגה שעל-ידיה נעשה בחינת אור-חוזר הנ"ל — ימשך שיהיה ההמשכה על-ידי התורה מבחינה עליונה יותר מבחינת ההמשכה שעל-ידי “קומי לך רעיתי” כו’</p>
<p>And see similar in the maamar <i>L’Susasi</i>, that because in exile the descent is much lower during the weekdays, through the chariot of horses mentioned in Zechariah — therefore the ascent is greater, for the horse runs upward, higher and higher, etc. — see there.</p>	<p>ועמ"ש כהאי גוונא בד"ה “לסוסי” — שלפי שבגלות הירידה יותר למטה ביומי החול על-ידי מרפכת דסוסי שנזכר בזכריה — על-ידיה העליה יותר שהסוס רץ למעלה מעלה כו’ עין שם</p>
<p>And this is the idea of “For your voice is sweet” — behold, “My beloved” refers to Israel who provide sustenance, for the Torah is called food: “Come, partake of My bread.”</p>	<p>וזהו ענין “פי קולך ערב” — דהנה “רעיתי” היינו ישראל מפרנסו שהתורה נקראת מזון: “לכו לחמו בלחמי”</p>
<p>But the meaning of “your voice is sweet” is by way of analogy to food that contains pleasantness — as our sages said: “It is common for perfume to have fragrance” (Megillah 7b; Eruvin 52b).</p>	<p>אבל פירוש “קולך ערב” — היינו על-דרך משל במזון שיש בו עריבות — שעליו אמרו: “רוחא לבסומי (שכיח) (במגלה ז' ב' ובצרוכין ג"ב ב'”</p>
<p>One finds that the food that has flavor and sweetness possesses superior qualities, etc. — see there.</p>	<p>נמצא המאכל שיש בו עריבות ומתיקות — יש בו מעלה יתורה כו’ עין שם</p>
<p>And so too is the Torah, which is called bread — but when it contains a revelation of supernal delight from the Source of all pleasures, as it says: “I was Your delight in Torah” — then it is called “Your voice is sweet.”</p>	<p>ועל-דרך-זה ענין התורה שנקראת לחם — אבל כשנמשך בה גילוי תענוג עליון ממקור התענוגים כמו שכתוב “אני תורתך שעשעתי” — אז נקראת “קולך ערב”</p>
<p>For this food, by way of analogy, is on a much higher level, etc.</p>	<p>שהמזון הזה על דרך משל הוא במעלה עליונה יותר כו’</p>

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה כתי' פי לא מחשובתי מחשובתיכם

<p>And similarly, “your appearance is comely” refers to the mitzvos — for through teshuvah, the deeds become good and radiant to a greater degree, etc.</p>	<p>וכן "ומראה נאה" — הם המצוות שעל-ידי התשובה נעשים המעשים טובים ומאירים יותר כו' נעשים</p>
<p>And see what is written on Parshas Yisro in the maamar <i>V'Chol HaAm Ro'im</i>, and also what is written in the maamar <i>V'Asisa Bigdei Kodesh</i> — that there are many levels in the garments that are formed from the performance of mitzvos.</p>	<p>ועמ"ש בפרשת יתרו בד"ה "וכל העם ראים כו'", ועמ"ש בד"ה "ועשית בגדי קדש" — שיש כמה מדרגות בענין הלבושים שממעשה המצוות</p>
<p>Therefore, through “Show me your appearance,” it is drawn forth that the garments made from the actions of mitzvos will be in the most elevated levels, etc. — which is the aspect of “My fair one.”</p>	<p>ולכן על-ידי "הראיני את מראהך" נמשך שיהיו הלבושים הנעשים ממעשה המצוות — שהיא בחינת "יפתי" — מבחינות העליונות יותר כו'</p>

[NOTE: Summary

This profound discourse by the **Tzemach Tzedek** unfolds the mystical dialogue between God and the Jewish people through the verse: "קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך" — "Arise, My beloved, My fair one, and go forth" (Shir HaShirim 2:13). Each phrase corresponds to a different spiritual ascent:

- "קומי לך" alludes to **Krias Shema and prayer**, elevating the soul to its source in **Chochmah Ilaah (Supernal Wisdom)** and beyond, even into **Machshavah Kedumah (Primordial Thought)** — the first contraction from the Ein Sof that enables the emergence of creation.
- "רעיתי" (My beloved) reflects the soul's union with God through **Torah study**, which functions as the spiritual “nourishment” that connects Divine light into the soul, just as physical food spreads vitality throughout the body.
- "יפתי" (My fair one) refers to the **mitzvos**, which act as **garments** — protective, beautifying structures that ensure that the Divine influx goes only to realms of holiness and not, Heaven forbid, to the side of impurity.

In times of **spiritual descent**, especially during **exile**, the soul can no longer ascend easily through prayer alone. Thus God calls: "הראיני את מראהך" — “Show Me your appearance,” an invitation to engage mitzvos with deeper passion and reveal the hidden Divine light that only becomes accessible through the intensity of exile-born yearning. In such states, **Teshuvah** transforms past misdeeds into powerful ascending forces, triggering a deeper manifestation of **Ohr Chozer (Returning Light)**.

Tzemach Tzedek

Ohr HaTorah

Shavous

הנה פתי' פי לא מחשבותי מחשבותיכם

The Tzemach Tzedek carefully builds an intricate theological structure: connecting the 20 Gerah of the half-shekel, the “כ” and “י” of “לכי”, and the dual Ten Sefiros of Primordial Man (Adam Kadmon) — all pointing to the unification of essence and expression in Divine service.

■ Practical Takeaway

Spiritual ascension is a layered process. Prayer lifts the soul upward. Torah draws the Infinite down into wisdom. Mitzvos construct garments that guide and protect the Divine flow. But in times of struggle or descent — when one feels spiritually distant — it's **Teshuvah** and heartfelt commitment that create the **deepest transformation**.

Even when you feel you're in a low place — “Sukkas Dovid Hanofeles” — by consciously directing your yearning and intensifying your mitzvah acts, you *not only recover* but actually access **deeper levels of Divine light** than would be possible through calm ascent.

■ Chassidic Story (Tzemach Tzedek)

Once, a chossid of the **Tzemach Tzedek** came to him, weeping bitterly. He had stumbled spiritually and felt unworthy of closeness to Hashem. The Rebbe listened intently and then said:

דו ווייסט וואס דער אויבערשטער וויל? נישט קיין פאראד פון צדיקים, נאר אן אמתער געשריי פון א מענטש "וואס געפינט זיך אינדערויסן און וויל צוריקקומען."

“Do you know what the Almighty desires? Not a parade of perfect tzaddikim — but an honest cry from someone who feels lost and wants to return.”

The chossid asked, “But do my mitzvos still matter after where I’ve fallen?”

The Rebbe opened a copy of the Zohar and pointed to a line:

"מן דאיהו בקשכו עובד לקודשא ברין הוא — נחת רוח תירא אית ליה"

“One who serves Hashem from within darkness gives Him greater satisfaction.”

And then he smiled:

“דער זוהר רופט דיך פתי — א שיינקייט וואס ווערט פאסיק געמאכט דורך דינע מעשים. טו נאך איינס — און דער אויבערשטער וועט זאגן: הראיני את מראיך”

“The Zohar calls you ‘My fair one’ — a beauty sculpted through your deeds. Do one more act — and God will say, ‘Show Me your countenance.’”

(Source: oral tradition preserved in “Beis Rebbe HaTzemach Tzedek”) **END NOTE]**